

РЕШЕНИЕ

№ 85

гр. Сливен, 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, III СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: Светлана К. Димова

при участието на секретаря Марияна Ст. Семкова
като разгледа докладваното от Светлана К. Димова Административно
наказателно дело № 20232230201291 по описа за 2023 година

Производството е образувано по повод жалба от Д. К. Ц. с ЕГН
***** против наказателно постановление № 23-0804-003530 от
25.07.2023 г., издадено от Началник Сектор в ОДМВР гр.Сливен, РУ-Сливен ,
с което е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 30 лв. на
основание чл.183, ал.3, т.6 от ЗДвП за нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП и е
наложено наказание „Глоба“ в размер на 100 лв. и „Лишаване от право да
управлява МПС“ за срок от 2 месеца на основание чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП за
нарушение на чл.103 от ЗДвП и на основание Наредба № Из-2539 от
17.12.2012 г. на МВР са отнети общо 10 точки.

Жалбоподателят, нередовно призован се явява лично.

Въззиваемата страна ОД на МВР гр.Сливен, редовно призована, не
изпраща свой представител, депозирано е писмено становище по същество
чрез упълномощен старши юрисконсулт Дарина Конарева, поддържа че
издаденото наказателно постановление е правилно и законосъобразно.

**Въз основа на събраните по делото доказателства, съдът прие за
установена следната фактическа обстановка:**

На 29.06.2023 г. полицейските служители св.Д. С. и св.Д. М. били на

смяна, като изпълнявали служебните си задължения по контрол спазването на правилата за движение по пътищата в общ.Сливен, с.Крушаре, като били позиционирани на местостоянка в с.Крушаре, на път Втори клас № II-53, вдясно преди пресечката за самото село, от страната посока за гр.Ямбол.

Около 15:35 часа полицаите видели да се движи по път Втори клас № II-53 в с.Крушаре посока гр.Сливен товарен автомобил „СИТРОЕН ДЖЪМПЕР“ с рег.№ РВ****НТ, който предприел и извършил маневра изпреварване на други движещи се МПС, като не спазил марК.ката М-10 (стрелка за указание на посока наляво). Поради това полицаите, които се намирали пред служебния автомобил подали Стоп палка образец тип „МВР“, за да спрат за проверка водача на автомобила. Водачът на лекия автомобил не спрял при подадения му сигнал, а продължил да се движи напред по пътя посока Сливен. Полицейските служители го последвали със служебния автомобил и успели да го спрат след няколко километра преди разклона за с. Камен. При проверката се установило, че водач на товарният автомобил е Д. К. Ц. от гр.Бургас. Същият обяснил на полицаите, че не е видял че му подават знак за спиране и поради това не е изпълнил указанието да спре.

За извършените нарушения на жалбоподателя на 29.06.2023 г. му бил съставен акт за установяване на административно нарушение № АД541305, от 29.06.2023 г., за нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП и за нарушение на чл.103 от ЗДвП. АУАН бил връчен на жалбоподателя на 29.06.2023 г., като същият посочил като възражение, че не е спрял на подадения сигнал от полицаите, защото не ги е видял.

Въз основа на АУАН № АД541305 от 29.06.2023 г. на жалбоподателя било издадено НП 23-0804-003530 от 25.07.2023 год. за нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП и е наложено наказание на основание чл.183, ал.3, т.6 от ЗДвП, а именно „Глоба“ в размер на 30 лева и за нарушение на чл.103 от ЗДвП е наложено наказание на основание чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП, а именно „Глоба“ в размер на 100 лв. и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 2 месеца и на основание Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. на МВР са отнети общо 10 точки. Наказателното постановление е получено лично на .....2023 г.

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Съдът кредитира дадените в хода на съдебното следствие показания на свидетелите Д. С. и Д. М., доколкото същите са безпротиворечави и взаимно допълващи се относно основните подлежащи на доказване факти. Съдът дава вяра на писмените доказателства, приобщени по съответния процесуален ред по делото.

Въз основа на събраните по делото доказателства, преценени в тяхната съвкупност и поотделно като безпротиворечиви и относими към предмета на делото, съдът направи следните фактически и правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е в законоустановения преклузивен срок, от лице имащо правен интерес от обжалването. Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

От събраните по делото доказателства се установява по несъмнен начин, че състава на административното нарушение по чл.6, т.1 от ЗДвП и този на нарушението по чл.103 от ЗДвП са осъществени. Установено е, че жалбоподателят като водач на товарен автомобил „СИТРОЕН ДЖЪМПЕР“ с рег.№ РВ****НТ, на 29.06.23 г. в 15:35 ч. се е движел по в по път Втори клас № II-53 в с.Крушаре посока гр.Сливен като е предприел и извършил маневра изпреварване на други движещи се МПС, като не спазил марК.ката М-10 (стрелка за указание на посока наляво), както и това, че след подаден сигнал за спиране със Стоп палка образец тип „МВР“ от униформени полицаи водачът на автомобила не е спрял, а е продължил движението си.

От изявлението на жалбоподателят Ц. в съдебно заседание се установява, че наказателното постановление се оспорва само по отношение на наложеното наказание на основание чл. чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП за нарушението по чл.103 от ЗДвП, по отношение на другото нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП съдът не следва да се произнася и същото е влязло в сила.

Съдът прие, че в хода на административно – наказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до накърняване на правото на защита на санкционираното лице.

Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от оправомощени за това длъжностни лица, в рамките на определената им компетентност и са били надлежно предявени и връчени на жалбоподателя. Наказателното постановление е било издадено в шестмесечния преклузивен срок, като същото е съобразено с императивните разпоредби на ЗАНН.

Административно-наказателното производство е започнало с редовно съставен акт, съдържащ всички минимално изискуеми по смисъла на ЗАНН реквизити. Същият е предявен за връчване на жалбоподателя, който го е получил лично и е посочил, че не желае да дава обяснения или възражения. На по-късен етап жалбоподателят е упражнил правото си на възражение по съставения му АУАН, по което е образувана проверка и АНО е взел становище по същото.

В НП също се съдържат всички минимално изискуеми реквизити. Вмененото във вина на жалбоподателя нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава.

От изложеното в АУАН, който съобразно [чл. 189, ал. 2 от ЗДП](#) има съответната доказателствена сила, която не е опровергана в хода на настоящото производство е видно, че жалбоподателят е осъществил състава на нарушението по [чл. 103 от ЗДвП](#). В случая жалбоподателят не успя да обори доказателствената сила на АУАН.

Посочената разпоредба на [чл. 103 от ЗДвП](#) вменява в задължение на водачите на МПС да спрат плавно на посоченото място или в най – дясната лента за движение, при подаден сигнал за спиране от страна на контролните органи и и да изпълняват техните указания.

Възражението на жалбоподателят, че действията му не са били умишлени, а не е видял полицейските служители, защото същите са се намирали по дърво, от което не е имал видимост и поради това не е спрял на подаден сигнал, съдът намира за недоказани и представляващи защитна теза, целяща да оневини жалбоподателя в извършеното от него нарушение.

От разпита и на двамата полицейски служители се установява, че и двамата са се намирали извън патрулния автомобил, който е бил спрял вдясно на самия път, преди пресечката за самото село. От техните обяснения съдът намира, че както полицейската кола, така и самите полицаи са се намирали на видно място и същите са могли да бъдат ясно възприети от самите водачи, както и от жалбоподателят, на който е бил подаден знак за спиране, с който той не се е съобразил. Следва да бъде допълнено и това, че твърденията на жалбоподателя са неясни, тъй като щом като все пак като водач е видял, че полицейската кола се намира в близост до дърво, то е могъл да възприеме и това, че полицаите пред нея му подават знак за спиране. Не е беззначение и факта, че причината да бъде предприето действие по спирането на водача от полицаите е извършеното от него нарушение на ЗДвП, непосредствено пред самите полицаи. Жалбоподателят е предприел неправилно изпреварване, което самият той не отрича, а потвърждава в съдебно заседание, поради това съдът приема, че водачът е знаел че извършва нарушение, несъобразявайки се с пътната марК.ка и поради това и е избегнал спирането от полицейските служители, целящ да избегне налагането му на нарушение за това. Съдът счита, че щом участва в движението по пътищата като водач на автомобил, жалбоподателят при проверка е длъжен да изпълнява указанията на проверяващите и да не отказва или възпрепятства извършването на проверка.

Поради това напълно правилно и законосъобразно е санкциониран нарушителя, като в хода на административното производство не са допуснати нарушения, които да са довели до накърняване правата на жалбоподателя.

Наложено за така извършеното нарушение наказание е в предвидения размер на глобата и срокът на лишаването в разпоредбата на

чл.175, ал.1, т.4, като АНО правилно е посочил основанията за налагането му.

Предвид горепосоченото, съдът намира, че обжалваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, поради липса на допуснати съществени нарушения и доказаност на извършеното нарушение.

Предвид изхода от спора и изрично направеното искане от процесуалния представител на административнонаказващия орган, на основание [чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН](#) вр. [чл. 37, ал. 1 от ЗПП](#) вр. [чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ](#), в полза на ОД МВР-Сливен следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева, чийто размер бе определен от съда съобразявайки правната и фактическа сложност на делото.

Предвид изложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 23-0804-003530 от 25.07.2023 г., издадено от Началник Сектор в ОДМВР гр.Сливен, РУ-Сливен, с което на Д. К. Ц. с ЕГН *****, с адрес: гр.Бургас, жк.,И., № 29, вх. 8, ет. 4, е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 30 лв. за нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП на основание чл.183, ал.3, т.6 от ЗДвП и е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 100 лв. и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 2 месеца за нарушение на чл.103 от ЗДвП на основание чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП и на основание Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. на МВР са отнети общо 10 точки, като **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА Д. К. Ц. с ЕГН *****, с адрес: гр.Бургас, жк.,И., № 29, вх. 8, ет. 4 да заплати на ОД на МВР – гр.Сливен сумата от 80 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - Сливен в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____